

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23

Administrative Factors Affecting the Effectiveness of Schools under the Office of
Secondary Educational Service Area 23

เมรินทกาล พัฒนทรัพย์พิศาล*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์**

ดร.ระพีพรรณ ร้อยพิลา***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาระดับปัจจัยการบริหาร และประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23, เปรียบเทียบปัจจัยการบริหารและประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียนและ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง, ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารและประสิทธิผล ของโรงเรียน หาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน และหาแนวทางการพัฒนา ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครเขต 23 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 330 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 130 คน ครูผู้สอน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว ค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่ละขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน
6. ประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง จำแนกตามประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
7. ประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหาร, ประสิทธิผลของโรงเรียน

*ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

**กรรมการบริหารหลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** เลขานุการ คพท. สน.1

8. ปัจจัยทางการบริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และสัมพันธ์กันอยู่ในระดับมาก

9. ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน จำนวน 6 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. แนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เสนอแนะให้ 6 ปัจจัย ประกอบด้วย นโยบายสู่การปฏิบัติ กระบวนการบริหาร บุคลากร งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหาร เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร และบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ

ABSTRACT

The purposes of this research were to: examine the level of administrative factors and the effectiveness of schools under the Office of Secondary Educational Service Area 23; compare the administrative factors and school effectiveness as perceived by school administrators and teachers with different working position, school sizes and work or position experience; investigate the relationship between the administrative factors and school effectiveness; find out the predictive power of administrative factors affecting school effectiveness; and establish the guidelines for developing administrative factors affecting school effectiveness.

The sample consisted of a total of 330 participants including 130 school administrators and 200 teachers in the schools under the Office of Secondary Educational Service Area 23 in the 2016 academic year. The instrument for data collection was a set of questionnaires. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, F-test (One – Way ANOVA), Pearson's Product Moment Correlation, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The findings were as follows:

1. The school administrative factors, as a whole and each aspect were at a high level.
2. The school effectiveness, as a whole and each aspect were at a high level.
3. The school administrative factors as perceived by administrators and teachers, as a whole were different with a statistical significance at the .01 level.
4. The school administrative factors as perceived by administrators and teachers from different school sizes, as a whole were different at a statistical significance of .01 level.
5. The school administrative factors as perceived by administrators and teachers with different work or position experience, as a whole were not different.
6. The school effectiveness as perceived by administrators and teachers with different working position and work or position experience, as a whole and each aspect were not different.
7. The school effectiveness as perceived by administrators and teachers with different school sizes, as a whole was different at a statistical significance of .01 level.
8. Administrative factors and school effectiveness, as a whole had a high level of positive relationship at the statistical significance of .01 level.

9. The school administrative factors comprised six aspects which were able to predict school effectiveness at the statistical significance of .05 level.

10. The guidelines for developing administrative factors affecting the school Effectiveness involved six aspects: policy implementation (factor no. 1) administrative process (factor no. 4) Personnel (factor no. 5) budget and resources for administration (factor no. 6) information technology for administration (factor no. 7) atmosphere and organizational culture (factor no. 8).

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ซึ่งระบุว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพหรือผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับสิทธิ และการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษา โดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ประกอบกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มุ่งให้การจัดการศึกษาดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน นอกเหนือจากรัฐ และเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ประสิทธิผลของโรงเรียนเกิดจากโรงเรียนที่มีสภาพทางสังคม บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ผู้เรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสม มีความพร้อมในด้านทรัพยากร ต่างๆ เอกสาร สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีงบประมาณเพียงพอและมีทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดี ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่างๆ เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เห็นคุณค่าของการดำรงไว้ซึ่งทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (พิมพ์พรณ สุริโย 2552, หน้า 27)

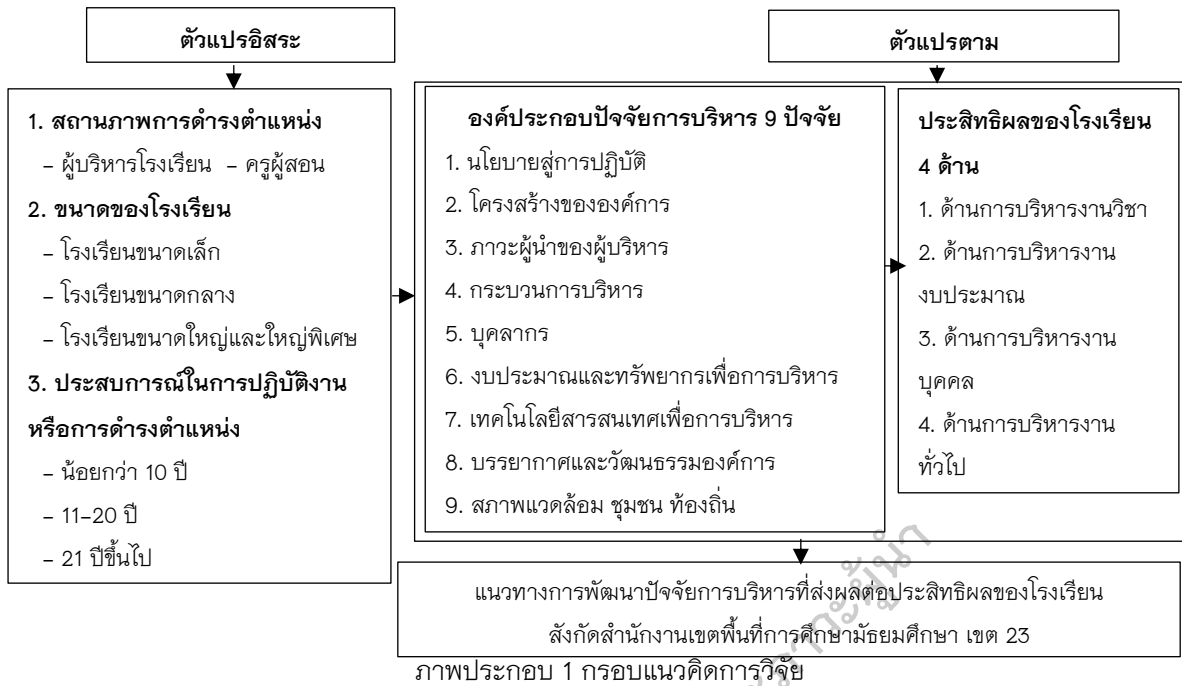
ภายในโรงเรียนยังมีขอบข่ายการบริหารงานที่เป็นนิติบุคคลซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารและการจัดการสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน 2550, หน้า 28-121) ออกเป็น 4 ด้านคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป

ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยตระหนักและเล็งเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญในการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารและแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งประสิทธิภาพของโรงเรียน และสามารถปรับตัวได้เท่าทันสภาพการณ์ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนอยู่ในระดับใด

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 45 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 130 และครูผู้สอน จำนวน 2,107 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,237 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 330 คน จาก 45 โรงเรียน แยกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 130 คน และครูผู้สอน จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยได้เสนอคำร้องต่อผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขตที่ 23 ขอความอนุเคราะห์โรงเรียนในสังกัด ให้ผู้บริหาร
- ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พร้อมแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่าง
- ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลครบร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย
3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน
2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมและอยู่ในระดับมากทุกด้าน
3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน
6. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
7. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์หรือการดำรงตำแหน่งในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
9. ปัจจัยทางการบริหาร (X) กับ ประสิทธิผลของโรงเรียน (Y) โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .904

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ปัจจัยที่ 1 นโยบายสู่การปฏิบัติ ปัจจัยที่ 2 โครงสร้างขององค์การ และปัจจัยที่ 9 สภาพแวดล้อม ชุมชน ท้องถิ่น

ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มุ่งพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ปัจจัยการบริหารจึงมีความจำเป็นเพื่อจะส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายสู่การปฏิบัติ เนื่องจากการบริหารสถานศึกษาจะต้องสอดคล้องกับนโยบาย การจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อส่งผลต่อผลการบริหารสถานศึกษา และคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ชุมชนและท้องถิ่น สอดคล้องกับผลการวิจัย วิรัตน์ พงษ์มิตร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครู ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบรรยากาศ ปัจจัยด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาจัดระบบงานได้ชัดเจน มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการบริหารที่เพียงพอ และยังได้รับความร่วมมือจากชุมชน ท้องถิ่น ในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อการบริหาร ตลอดจนการมีระบบการประกันคุณภาพ และการประเมินในรูปแบบต่างๆ ทำให้โรงเรียนมีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและรองรับการประเมินประกันคุณภาพ จึงทำให้เกิดประสิทธิผลในการบริหารงานทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตน์ พงษ์มิตร และสมชาย แก้ววังชัย ธีชชัย จิตรนันท์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 อยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 นโยบายสู่การปฏิบัติ ปัจจัยที่ 3 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และปัจจัยที่ 6 งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหาร และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 ได้แก่ ปัจจัยที่ 2 โครงสร้างขององค์กร ปัจจัยที่ 4 กระบวนการบริหาร ปัจจัยที่ 7 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร และปัจจัยที่ 8 บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารทั้ง 7 ด้าน มากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้นำองค์กรที่ต้องนำพาสถานศึกษาสู่ความมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารถือเป็นบุคคลที่สำคัญที่เป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ ดังที่ วาสนา โปติยะ (2557, หน้า 5) จีรวรรณ วัฒนะสุระ (2559, หน้า 73) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่ในความรับผิดชอบหลายอย่างในการนำพาองค์กรให้อยู่รอดและมีคุณภาพมาตรฐาน และจะต้องมีองค์ความรู้ หลักการทฤษฎีมีจริยธรรมในตนเอง และมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยมีบทบาททั้งด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านข้อมูลข่าวสารขององค์กร ด้านการตัดสินใจ การนิเทศ การวางแผนและการจัดองค์การการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน การควบคุม การเป็นตัวแทนขององค์กร การประสานงาน การให้คำปรึกษา การบริหารทั้งคุณลักษณะและการบูรณาการ คุณลักษณะเฉพาะ ทักษะ คุณลักษณะระดับพื้นฐานและลักษณะของผู้บริหารมืออาชีพ กล่าวโดยสรุป ผู้บริหารสถานศึกษาเปรียบเสมือนผู้เป็นประธาน ผู้ประสานงาน ผู้คอยชี้แนะกระตุ้นเตือน จูงใจ ติดตามผลและประเมินผล บทบาทของผู้บริหารที่มีผลต่อ ความสำเร็จทางการบริหารสถานศึกษา ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางการบริหารทั้ง 7 ด้าน มากกว่าครูผู้สอนโดยที่ผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษา ผู้บริหารจึงต้องเข้าใจหัวใจของการทำงานในสถานศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและมีการวางแผนที่แน่นอนเป็นระบบ

4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ยกเว้นปัจจัยที่ 5 ด้านบุคลากร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายคู่พบว่าปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนต่างขนาดกัน ต่างก็มีปัจจัยการบริหารในระดับที่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่ โรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ ได้รับทรัพยากรเพื่อการบริหารเพียงพอต่อการพัฒนาสู่ความมีประสิทธิผลของโรงเรียน ในขณะที่โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ขาดแคลนปัจจัยที่จะนำมาสู่ความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษา สอดคล้อง โสภิตน ม่วงทอง (2556, หน้า 24) ได้เสนอ ปัจจัยทางการบริหารไว้ 6 ปัจจัยคือ พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร บรรยากาศของโรงเรียน วัฒนธรรมของโรงเรียน คุณภาพชีวิต การทำงาน ปัจจัยการสื่อสาร และปัจจัยความผูกพันของครู และศิษยา ภวระบุตร (2555) ได้เสนอปัจจัยทางการบริหารไว้ 10 ปัจจัยคือ ลักษณะ ขององค์การ นโยบายการบริหารและการปฏิบัติ งบประมาณ ลักษณะ สภาพแวดล้อมขององค์การ ลักษณะบุคลากรในองค์การ ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์การ การตัดสินใจของผู้บริหารองค์การ การติดต่อสื่อสารองค์การ แรงจูงใจของบุคลากรและเทคโนโลยีเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่ 1 นโยบายสู่การปฏิบัติ ปัจจัยที่ 2 โครงสร้างขององค์การ ปัจจัยที่ 3 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยที่ 7 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่งต่างกัน ต่างก็มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในลักษณะเดียวกันที่เห็นความสำคัญ ของปัจจัยการบริหารทุกด้าน ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ดังคำสัมภาษณ์ของนักวิชาการและผู้บริหาร การศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย ไชยา ภวระบุตร (2559, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559) นำเสนอว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านกระบวนการ การบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านลักษณะ องค์การ/วัฒนธรรมองค์การ/ บรรยากาศองค์การ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัย ด้านงบประมาณทรัพยากรทางการบริหาร เทคโนโลยีและการสื่อสาร ปัจจัยด้านนโยบาย และการปฏิบัติ การตัดสินใจของผู้บริหาร หลักการพฤติกรรมการณ์เรียน การสอน/คุณภาพการสอน ผู้ปกครองชุมชน ท้องถิ่น ระบบประกันคุณภาพการศึกษา อนุรักษ์ อุปพงษ์ (2559, สัมภาษณ์, 20 เมษายน 2559) นำเสนอว่า ปัจจัย การบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้าน กระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านลักษณะองค์การ/ วัฒนธรรม องค์การ/บรรยากาศองค์การ ปัจจัยด้าน สภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านด้านงบประมาณ ทรัพยากร ทางการบริหาร เทคโนโลยีและการสื่อสาร ปัจจัยด้านนโยบาย และการปฏิบัติ หลักการ พฤติกรรมการณ์เรียนการสอน/คุณภาพการสอน ผู้ปกครองชุมชนท้องถิ่น ระบบประกัน คุณภาพการศึกษา บดินทร์ นารถโคษา (2559, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2559) นำเสนอว่าปัจจัยการบริหารที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้าน กระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร ปัจจัยด้านลักษณะองค์การ/ วัฒนธรรม องค์การ/บรรยากาศองค์การ ปัจจัยด้านงบประมาณ ทรัพยากร ทางการบริหาร เทคโนโลยี และการสื่อสาร ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ ความผูกพันของบุคลากร หลักการ

พฤติกรรม การเรียนการสอน/คุณภาพการสอน ระบบประกันคุณภาพการศึกษา และว่าที่ร้อยตรี ชัยเดช บุญรักษา (2559, สัมภาษณ์, 28 เมษายน 2559) นำเสนอว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้าน กระบวนการบริหาร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านลักษณะองค์การ/วัฒนธรรม องค์การ/บรรยากาศองค์การ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านด้านงบประมาณทรัพยากร ทางการบริหาร เทคโนโลยีและการสื่อสาร ปัจจัยด้านนโยบายและการปฏิบัติ หลักการพฤติกรรม การเรียนการสอน/คุณภาพ การสอน ระบบประกันคุณภาพการศึกษา

6. ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าประสิทธิผลของโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน และผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง พบว่า มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานหรือการดำรงตำแหน่ง ตระหนักและเข้าใจ และให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

7. ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ด้านการบริหารงานทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า โดยรวม ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ และมีปัจจัยการบริหารที่พร้อม เอื้อต่อการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียน การประเมินต่างๆ มีระบบที่ตรวจสอบได้ และมีการทำงานเป็นลำดับขั้น จึงได้รับทราบประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งจากระบบการประเมินและจากข้อมูลย้อนกลับของผู้เกี่ยวข้อง ดังคำนิยามประสิทธิผลของโรงเรียนของ วิโรจน์ ยี่ขอ (2551, หน้า 36) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในโรงเรียน คือความสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาในโรงเรียน เพื่อให้การทำงานหรือการปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์และเกิดผลตามเป้าหมายที่องค์การได้กำหนดเอาไว้ส่วนทิงกร ประเสริฐหล้า (2553, หน้า 54) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง ความสามารถของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติการสอนทำให้นักเรียนในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงส่วน Hoy & Miskel (2008, P. 397) ได้สรุปว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ 4 ประการ คือความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับตัวและพัฒนา ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียน และได้เสนอแนวคิดในการประเมินประสิทธิผลองค์การโดยพิจารณาจากความสามารถในการปรับเปลี่ยน การบรรลุเป้าหมาย ความพึงพอใจในการทำงานและความสนใจในชีวิต ในขณะที่ Sergiovanni (2001) ได้เสนอแนวคิดว่าโรงเรียนที่มีประสิทธิผลมีลักษณะดังนี้ 1) เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง 2) มีแผนงานทางวิชาการที่ดี 3) จัดการเรียน การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน 4) มีบรรยากาศโรงเรียนในทางบวก 5) ส่งเสริมความมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แบบเป็นกลุ่ม 6) มีการพัฒนาบุคลากร 7) ใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วม 8) ส่งเสริมการ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 9) ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

8. ปัจจัยการบริหาร (X) กับ ประสิทธิภาพของโรงเรียน (Y) โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .904 ส่วนปัจจัยการบริหารทั้ง 9 ปัจจัย และประสิทธิภาพของโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครู มีความเข้าใจและมีความคิดเห็นว่าปัจจัยการบริหารและประสิทธิภาพของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก เพราะตามหลักการบริหารสถานศึกษา จะต้องบริหารทรัพยากร และมีระบบการบริหารจัดการที่ดี จัดเป็นปัจจัยการบริหารที่สำคัญสู่ประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของ วิรัตน์ พงษ์มิตร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศ ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านนักเรียนและปัจจัยด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับมาก กับประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียน และวิรัตน์ พงษ์มิตร สมชาย แก้ววังชัย ธัชชัย จิตรนันท์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. ปัจจัยการบริหารของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 9 ปัจจัย พบว่ามี จำนวน 6 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ปัจจัยที่ 8 บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ (X_8) ปัจจัยที่ 6 งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหาร (X_6) ปัจจัยที่ 1 นโยบายสู่การปฏิบัติ (X_1) ปัจจัยที่ 5 บุคลากร (X_5) ปัจจัยที่ 4 กระบวนการบริหาร (X_4) และปัจจัยที่ 7 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร (X_7)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุดคือ ปัจจัยที่ 8 บรรยากาศและวัฒนธรรม องค์การ (X_8) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.327 รองลงมา คือ ปัจจัยที่ 6 งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหาร (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.205 ปัจจัยที่ 1 นโยบายสู่การปฏิบัติ (X_1) เท่ากับ 0.163 ปัจจัยที่ 5 บุคลากร (X_5) เท่ากับ 0.142 ปัจจัยที่ 4 กระบวนการบริหาร (X_4) เท่ากับ 0.115 และสุดท้ายคือปัจจัยที่ 7 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร (X_7) เท่ากับ 0.086 ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ปัจจัยนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ปัจจัยทางการบริหาร ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ได้ร้อยละ 83.40 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ 0.22207

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 0.061 + 0.308 X_8 + 0.191 X_6 + 0.159 X_1 + 0.141 X_5 + 0.110 X_4 + 0.077 X_7$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$X' = 0.327 Z_8 + 0.205 Z_6 + 0.163 Z_1 + 0.142 Z_5 + 0.115 Z_4 + 0.086 Z_7$$

บรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มี อยู่ภายในบริเวณโรงเรียน สภาพการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและภายนอก ห้องเรียน สภาพการ ดำเนินการใดๆ ภายในโรงเรียน ให้การปฏิบัติงานสำเร็จลงด้วย ความร่วมมือ ร่วมใจ ของบุคลากร บรรยากาศการบริหารจัดการ ถือว่ามีความสำคัญที่สุด ต่อการจัดการ เอื้ออำนวยต่อการสร้าง บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมตลอดจนการปฏิบัติงาน ของบุคลากรในโรงเรียนก็ส่งผลให้โรงเรียนน่าอยู่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัตน์ พงษ์มิตร (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนกับประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นตัวพยากรณ์ พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร (6X) ปัจจัยด้านทรัพยากร (5X) ปัจจัยด้านผู้บริหาร (1X) ปัจจัยด้านนักเรียน (3X) และปัจจัยด้านครุมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพัทธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .882 สามารถรวมพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ได้ร้อยละ 77.80 และงานวิจัยของ กรุณา ภู่มะลิ และคณะ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การมีส่วนร่วมการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ภาวะผู้นำทางการศึกษาและการปฏิบัติตามนโยบายและประสิทธิผลโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมาก และมีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามนโยบาย (X4) รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (X3) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน (X2) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางการศึกษา (X1) และปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (X5) และสามารถพยากรณ์ปัจจัยการบริหาร ในภาพรวมได้ร้อยละ 70.60 แสดงว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางการศึกษา และปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและปัจจัยด้านการปฏิบัติตามนโยบาย ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีจำนวน 6 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การซึ่งบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ ด้านงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการบริหารนโยบายสู่การปฏิบัติ ด้านบุคลากรด้านกระบวนการบริหารและ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารตามลำดับ ควรมีการส่งเสริมปัจจัยด้านดังกล่าวให้อยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุดเพื่อส่งผลถึงประสิทธิผลของโรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรนำปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ไปทำการวิจัยรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาปัจจัยการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา
- กรุณา ภู่มะลิ. (2557). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คุรุสภา
- คุณฐิติพนธ์ ศศ.ม. ฉะเชิงเทรา : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
- เกียรติคุณ เสนาะ ดิยาวี. (2551). หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538). *คู่มือการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ : กองการเจ้าหน้าที่.
- จิรวารณ วัฒนสุระ. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของครูกับประสิทธิผลในการบริหารงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ไชยา ภาวะบุตร. (2555). *หลัก ทฤษฎี ปฏิบัติ การบริหารการศึกษา*. คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทินกร ประเสริฐหลัก. (2553). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). *กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- วิรัตน์ พงษ์มิตร. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิโรจน์ อึ้งขอ. (2551). *ทักษะการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). *แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา* กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.
- ศศกร ไชยคำหาญ. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2551). *ปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน : การพัฒนาและการตรวจสอบ ความตรงของตัวแบบ*. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อมรรัตน์ เมืองทะ. (2553). *ประสิทธิผลของโรงเรียนและแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนใน สังกัดเทศบาล ตำบลแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี* วิทยานิพนธ์. กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรุณ รักรธรรม. (2527). *ความขัดแย้งในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาเฉพาะระดับเขต*. กรุงเทพฯ; สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Hoy, K. Wayne; Miskel, G. Celcil. (2005). *Education administration. Theory, research, and practice* (5th ed.). New York : McGraw-Hill.
- Hoy, W.K. & Miskel, C.G. (2008). *Educational administration: Theory, research and practice* (8th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hoy, W. K and Miskel. C.G. (1991). *Educational Administration: Theory Research and Practice 4 th.ed* NewYork: McGraw-Hill Miskel, C.G.
- Person, J.L (1993) *An Examination of the Relationship Between Participative Management and Perceived Institutional Effectiveness in North Carolina Community Colleges*. Dissertation Abstracts International. 53 (15) : 1351-A.